

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVII. Ч. 164.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК.

СУБОТА, 26-го ЛИПНЯ 1980

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK.

SATURDAY, JULY 26, 1980

No. 164. VOL. LXXXVII.

МОСКВА НАСТУПАЄ НА РЕЛІГІЙНОМУ ФРОНТІ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Уже відомо, що час напливають із різних місць інформації про спроби представників Російської Православної Церкви, насланих з Москви, підпорядкувати собі всі православні церкви в Америці. Це є частина великого союзу, який планує підпорядкувати собі православний рух у світі, щоб використати його для своїх імперіалістичних цілей.

Російські владні при допомозі союзу дипломатичних станиць у світі та використовуючи слабість вселенського православного патріарха в Царгороді не жалують ні трудові ні величезні фінансові засоби і заходять до кожної православної церкви і до кожного настоятеля з пропозиціями приєднатися до них на найкращих умовах.

Українська Православна Церква в Канаді, у своєму органі "Вісник", ч. 13-14 з липня ц. р. інформує про ці спроби перед московськими заходами.

В останніх десятиліттях в нашій пресі, чи в церковній пресі, зустрічаємо вислов панправославних, чи всеправославних Союзу, до складання якого приготуються всі православні Церкви. Очевидно, тут ми привикаємо до невластивого терміну, бо приготується відбуття Великого Собору Єдиної Соборної Православної Церкви. Самий термін панправославний чи всеправославний свідчить про збірання в цілість окремих частин, чого відносності немає, якщо мова про єдиність Православної Церкви в питаннях віри і церковно-богослужбового життя.

З іншим змістом пов'язана є термін панправослав'я на північно-американському континенті. Це є намагання творити одну Церкву на північно-американському континенті, або панправославні парафії в окремих містах. Це намагання спонукає двома обставинами. З одного боку намагання окремих Церков підпорядкувати всіх своїх юрисдикцій, а в кінці створити це

одну помісну Православну Церкву, а з другого боку, спонукає мовна проблема у кожній Православній церкві на північно-американському континенті.

Російська Православна Митрополія в Америці, одні з трьох відділів, рішила змагатися за створення Православної Церкви в Америці. В 1970 році ця Митрополія отримала автокефалію від Московської патріархії і ставши на засади, що богослужбовою мовою цієї Церкви є англійська, почала ширити свою місію, як між росіянами, так і іншими православними людьми, які відчувалися від своєї Церкви із-за незнання мови. Таким чином постав рух, головний в Америці, за творення панправославних парафій.

Сутність цього руху є продовження боротьби між росіянами і греками за церковну верхівку в Америці. Грецька Православна Церква в Америці має спархії — українську і карпатсько-руську, це виходить із Закарпатської України. Росіяни, створивши Православну Церкву в Америці і діставши автокефалію з Москви, як всі православні патріархії не визнають, намагаються також підпорядкувати своїй юрисдикції, головні людей слов'янського походження. Засобом цього підпорядкування є англійська мова, яка нині стає популярною приманою. Панправославний термін може також багатьом імпонувати, а зокрема тим, хто мало орієнтований і мало знають про свою віру, про свою Церкву і давно вже були відійшли або стояли оддалік свого парафіяльного життя.

Російська Православна Церква, що тепер прийняла назву Православної Церкви в Америці, признає велику суму грошей для місіїної праці в Канаді. Тому теперішній панправославний рух нічим не відрізняється від тих місій, які намагалися притягнути українців на початку організації Рідної Церкви. Як тоді, українці казали, що нам чужі Церкви не є рідні, так і тепер відповідь мусить бути та сама.

У Сан Франсіско відзначено Тиждень Поневолених Націй

Сан Франсіско, Каліфорнія (тмл). — Збігом цілої черги обставин з'ясувалося, що виступи Тижня Поневолених Націй відбулися, мабуть, чи не найбільш величаві за всі інші, на протязі двох десятиліть тривання цих святкувань, що їх переводить Комітет Поневолених Націй — організація міжнародна вихідців із Східної Європи. Святкування розпочалися в неділю, 20-го липня, мотаркою, що вишикувалася перед будинком Міжнародної Торгової виставки частин міста, звідки цілий похід рушив у супроводі поліційної ескорти по головних вулицях міста під союзу з військовим консулом, що його вони об'їхали декілька разів під гук власних кляксонів.

(Закінчення на ст. 3-й)

Плянують христини 389-го Відділу УНСоюзу

Лігайтон, Па. — Як повідомляють управи 389-го Відділу Українського Народного Союзу і управи Оселі ім. Олега Ольжича, тут в неділю, 17-го серпня відбулися христини новоствореного Відділу Українського Народного Союзу ч. 389. Відділ очолює голова Микола Тарас, секретарем є Михайло Хомин.

В годині 11-й перед обідом, буде відправлена Служба Божа і Панахида за спокій душі патрона св.п. Миколи Сибірського.

Зараз після Панахиди спільним обідом у великій залі оселі будуть завершені христини Відділу. Хресним батьком буде головний президент УНСоюзу д-р Іван Філіс. До участі запрошено головних урядовців УНС, як і визначних союзовців і громадських діячів. Управу Відділу просять членів в околицях Лігайтону, Шамогіну, Алленгавну, Філадельфії, Вілксберрі, а також симпатиків оселі взяти участь в імпрезі.

Європа вимагає гарантії для Ізраїля

Нью-Йорк, Н. Й. — Спеціальна сесія Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, скликана на вимогу арабських країн і їхніх союзників для рішення у справі самовизначення палестинських арабів, не може досягнути однодушних ухвал. Проект резолюції поширюваний між учасниками сесії зовсім помінає мовчанкою права Ізраїля на існування. В імені західноєвропейських країн міністер закордонних справ Люксембургу Гастон Торн заявив, що без гарантії тих прав західноєвропейські країни резолюції не підтримають.

В ОН не бракує ухвал у справі палестинських арабів. Після заяви західноєвропейських країн про їх підтримку права палестинців на самовизначення ті арабські країни, які ведуть загострену боротьбу з Ізраїлем, висунули пропозицію, щоб відбутися спеціальну сесію Генеральної Асамблеї у тій справі, надіючись на ній прихилити західноєвропейські країни до своєї постанови. Одночасно з тим арабські країни почали кам-

панію за обмеження продажів нафтової ропи арабським країнам тим державам, які арабської резолюції не підтримають.

Західноєвропейські держави прямиють до справедливої розв'язки ізраїльсько-арабського конфлікту, але в ту розв'язку вони включають гарантію існування держави Ізраїлю. Арабські екстремісти цього права визнати не хочуть. Їх підтримує значна частина членів ОН на чолі з СРСР і цілим блоком сателітних країн.

Ізраїльський представник заявив, що його уряд заперечує легальність цієї сесії і тому рішенням, які вона винесе, не підпорядкується. Головний представник ЗСА в Об'єднаних Націях Доналд Мак Генрі учасник в сесії не бере, бо вихав у передмісті заплановану поїздку. Його заступає Вілліам ван ден Гевель, який виступив проти проголошення ОН цілого ряду ухвал у тій самій справі, а в справі проголошеної резолюції сказав, "вона повністю однабічна і повністю несприятлива".

Сенат розслідує справу Біллі Картера

Вашінгтон. — Сенат ЗСА рішив однодушно покласти до життя окреме тіло для розслідування справи пов'язання Біллі Картера, брата президента Джиммі Картера, й отримання від урядових чинників Ліві 220,000 доларів. Біллі Дім видав публічний коментар у тій справі, в якому підкреслено доручення Президента, щоб усі урядові чинники повністю співпрацювали з Сенатом і його органами в розгляді цієї справи.

Урядові чинники у Вашингтоні на чолі з Президентом заперечують будь-яке пов'язання з діяльністю Б.Картера та його співпрацю з лівійськими чинниками, хоч не заперечують, що в намаганнях добитися звільнення американських закладників в Ірані, вони пробували також використати його. Першою особою з Білого Дому, яка в цій справі звернулася до Біллі, була Розалін Картер, дружина Президента.

У світі

РАДІО В КАБУЛІ, столиці Афганістану, повідомило, що в поведілок виконано замах на міністра освіти Анагіту Ратевзад, яка була не тільки єдиною жінкою з кабінету міністрів, але крім цього вона була однією з найбільш відомих осіб до президента Бабака Кармала. Замах виконав пісня Ії повороту з Інді, де вона полагалася офіційні справи. Крім неї цього самого дня збито заступника міністра внутрішніх справ, якого признали ще не подало. Чи збігів чи скоплено, не подало. Одночасно з тим наділяють з Афганістану відомості про поспільне перекидання спеціально добраних союзовських частин до Кабулу. На летовищі в Кабулі безперервно прибувають союзовські вантажні літаки з боєприпасами, летовище дуже часто замкнене, а закордонні літаки мають труднощі з причалом і з вилadowуванням пасажирів з огляду на те, що літаки після причалу відправляються подальші від військових машин.

ПЕРША ЖІНКА — ПРЕМ'ЄР МІНІСТРІВ приготувалася до перебрання цього посту в Домініканській республіці. Марія Чарлз, яка очолювала опозиційну Партію свободи в недавніх виборах у республіці, довела до перемоги цієї партії і тепер як її лідер є єдиним легальним кандидатом на прем'єра. Не зважаючи на сумніви деяких консервативних кіл Домініканської республіки, чи жінка зможе подолати завданням прем'єра, загальна опінія покладає в п. Чарлз велику надію. Вона здобула собі визначне місце серед адвокатів у республіці має чималі досвід в економічній проблематиці та обстоює konieczність уможливити приватній ініціативі виконання як найбільш в розбудову господарського життя.

ПІСЛЯ ПЕРЕБРАННЯ ВЛАДИ В БОЛШІЙ військовий хунтою зударі з її противниками не припинилися. Військовим частинам удалося зліквідувати численні пункти збройного опору в країні і столиці Ла Паз. Після того рештки збройних противників хунти укріпилися в неупорядкованій дільниці, де живе найбільш убога частина населення і звідти почали обстрілювати патрулюючі військові частини. Зударі перенеслися в ту околицю, одначе сконцентрованим військовим відділам не вдалося подолати рештки збройних противників. Зате великою турботою нового уряду є генеральний страйк, який охопив околиці міл-мільона робітників, урядників і підприємців та викликає компетентний параліч господарського життя в столиці.

ЦІНИ НА НАФТОВУ РОПУ на міжнародному ринку знову падають. Деякі продуценти пробували протидіяти тому, наприклад, Катар підніс ціну на два долари за два крації роду ропи, за ним мабуть піде Абу Дабі, але найбільший арабський продуцент, Саудівська Аравія, поки що здержується з підвищенням з огляду на ринкову ситуацію. Найгірше на тому виходить країни, які дотепер волили продавати на міжнародному ринку поща контрафакти з уваги на значно вищі ціни того ринку.

БОРІТЬБА ЗА ЮНАКА З УКРАЇНИ ТРИВАЄ ДАЛІ

Володимир Половчак на велосипеді в українській дільниці Чикаго.

Чикаго, Ілл. — Советські дипломатичні й консульські чинники зміщують натиск за вислання Володимира Половчака назад до СРСР і на тому настоюють його батьки. Вери Джервіс, речник місцевого відділу Іміграцій і натуралізаційної служби заявив, що признає 12-річному Володимирові права азилу не виключає його вислання проти його волі до СРСР.

Справа Половчака, який імігрував до ЗСА з України з родиною п'ять років тому, стала загальновідомою не лише в цій країні, але вона перетворилася в принциповий випадок, якого вирішення матиме підставове значення у майбутніх таких випадках.

Як подає американська преса, ціла справа родини Половчаків дотепер не зовсім ясна. Насамперед дивним є дозвіл, який вона отримала від советських органів на виїзд до своєї родини в ЗСА на постійне поселення. Звичайно таких дозволів советська влада українським родинам не дає. Крім родини, дозволу на його виїзд до Америки просили члени української баптистської громади, до якої належить родина Половчаків.

Як подає адвокат д-р Юліан Куляс, правний оборонець Половчака, в часі його розмов з батьком Володимира Михайлом він давав такі пояснення, чому він рішив виїждати назад до СРСР та забирати дітей зі собою: його дружина має в ЗСА постійні болі голови, в ЗСА заневищене повітря, харчі затронули хемічними додатками тощо.

О.Маріан Бутринський з родини катедри свв. Володимира і Ольги, як подає "Нью Йорк Таймс", висловив поважні сумніви щодо мотивів М.Половчака та підкреслив підступну тактику органів советської влади, які в кожному, навіть найбільш персональному випадку шукають можливості політичної боротьби зі своїми противниками.

Шеф консульської секції в советській амбасаді у Вашингтоні Євгеній Антипов підкреслює, що СРСР буде неуступно змагатися за вислання Володимира назад до СРСР, та що, консеквенції цієї справи будуть відчуті в комплексі міжнародних питань.

В Америці

СПОСТЕРІГАЧІ американської політичної сцени стверджують, що останнім часом помітне значне охолодження серед жидівського населення ЗСА до голосування на демократичних кандидатів в цьогорічних виборах на президента. Жидівське населення Америки, а в першу чергу великих міст, де воно живе найбільш скупченіями, згідно з опитами й надає формально заявляє себе в більшості прихильником Демократичної партії, але коли йдеться про особи, на які вони віддають свої голоси, то членів з них мають сумніви, як будуть голосувати. Так само немає багато прихильників до кандидата Республіканської партії Рональда Регена. Це залишило б незалежного кандидата Андерсона найпопулярнішим кандидатом для жидівської частини населення. Однак до часу виборів у листопаді це ще може змінитися.

НЕПОРОЗУМІННЯ, ВИНИКЛІ В ДЕТРОНТІ в часі конвенції Республіканської партії докучили кандидатури колишнього президента Джеральда Форда на віцепрезидента в теперішніх виборах і дали викликують цілий ряд коментарів і висловів. Висношення і коментарі і на далі викликають негативні оцінки. Деякі коментатори висловлюють припущення, що ціла та справа матиме некорисний вплив на вислід виборів.

СПОДІВАННЯ, що номінація сенатора Едмунда Маскі на Державного секретаря викличе конфлікт з головним дорадником президента Картера в справах національної безпеки Збігнєвом Бжезінським, не здійснилися. І дивним дивом деякі особистості, а навіть пресові органи не задоволені з того й починають закидати Маскі, що він не обстоює як слід своїх позицій і прерогатив. Однак з гармонійної співпраці тих двох установ і їхніх керівників, як видно, користає видатність праці бо їхня співпраця дає непогані наслідки.

В МІСЦІНІ ЧЕРВНІ ЦІНИ в роздрібній продажі, тобто ті, які платять споживачі, піднімалися на один відсоток, що в річному відношенні дало б, якщо зріст втримався на тому рівні, 12,4 відсотка. Зріст цей, значно вищий від передбачуваного офіційним державним й господарським чинниками, стурбував федеральний Уряд.

ІНФОРМУЮТЬ ПРО ОБСТАВИНИ УВ'ЯЗНЕННЯ О. БЕРДНИКА

Гельсінкі (УІС "Смолоскип"). — Сюди вперше прийшли детальніші інформації про обставини арешту й ув'язнення Олесь Бердника, члена Української Гельсінкської Групи. Ось ці інформації за джерелом з українського самвидаву:

Олесь Бердник був скопленний агентами КГБ 6-го березня 1979 року недалеко (в Києві) будинку Спілки Письменників України, куди він ходив домагатися звільнення Миколи Руденка.

Кілька днів після арешту, не повідомивши про це рідних письменника, у дружини О. Бердника Валентини Сокожинської, яка живе з дочкою (5 років) Романкою в с. Гребені біля Києва, був зроблений обшук.

11 березня 1979 р. В. Сокожинської передали лист, писаний О. Бердником до його матері, в якому він просив її берегти своє здоров'я і не хвилюватися його арештом.

16 березня дружини О. Бердника офіційно заявили, що він заарештований "за державний злочин".

19 березня зі запитом про долю О. Бердника звернувся до КГБ УССР його мати, дружина Валі і сестра.

Рівночасно в Києві поширилася вістка, що О. Бердника заарештували, щоб не допустити перетворення в с. Гребені свйого форуму Матері й Дитини, який Бердник ініціював і підготував на 22 травня 1979 року.

Сподіваючись арешту, О. Бердник повідомив перед своїм ув'язненням членів Української Групи "Гельсінкі", що він буде голодувати до смерті. З дружиною він домовився, що вразі голодування він повідомить її, передаючи з тюрми свої особисті речі, і просить щоб вона передала йому блуз сорочку і парусинові тапці. На початку квітня він попросив про

Олесь Бердник

ці речі, що означало, що він на голоді.

Рівночасно КГБ провело багато обшуків, допитало багато свідків і посилює тиск на його першу дружину Людмилу Блашкову, дочку Мирославу, другу дружину Валентину і її батька, письменника Сергія Сокожинського. Щоб поспішити тиск на рідних, з тюрми "продіставали" вістка, що хтось бачив О. Бердника з перем'яченою головою.

У травні 1979 року слідчий протримав двох днів допитував дружину О. Бердника Валю, натякаючи, що з ним може статися те саме, що з І. Дзюбою.

Від половини 1979 року аж до суду 17-21 грудня 1979 року О. Бердник був цілковито ізолюваний і про його долю не було жадних вісток.

О. Бердника обвинувачували в антирадянській діяльності, націоналізмі та в написанні таких творів — "Свято Матері й Дитини", "Свята Україна", "Закляття", "Альтернативна еволюція". Рівнож його обвинувачували у співпраці з антирадянськими документами Української Групи "Гельсінкі", зберігання різних матеріалів Групи.

Сюди дійшла вістка, що агенти КГБ поширюють у Києві різні чутки, щоб тим способом дискредитувати письменника.

Американські студенти запізналися з українською громадою

Нью-Йорк, Н. Й. — У п'ятницю, 11-го липня ц. р., 13 американських студентів з Американського університету у Вашингтоні під проводом проф. Алена М. Кравта, заслухали понад годину доповідь про українську громаду в Америці загалом, і про українців в Нью-Йорку зокрема, що її виголосив д-р Володимир Душник, редактор "Українського Квартальника".

Лекція про українську громаду відбулася із серії спеціальної програми Американського університету, "Емігрант і його місто: Нью-Йорк", що її проводить проф. Кравт, директор програми та професор історії на цьому ж університеті. Він є автором більшої праці про еміграцію, яка має по-явитися друком цього року.

У своїй доповіді д-р Душник говорив про різні фази української іміграції до Америки та початкові труднощі з приміненням до нових і незнаних обставин американського життя. Завдяки заподадливості та своїм природним прикметам, ук-

раїнські емігранти зуміли перебороти всі труднощі та створили одну з найбільш організованих етнічних громад в Америці. Українці, - твердив промовіч, - не тільки не одержували ніякої допомоги від урядів, які поневолували український народ, а навпаки, вони мусили поборювати інтриги проти української еміграції, що її проводили амбасадати та консуляти тих же держав.

Д-р Душник довше спинився над українською громадою у Нью-Йорку та над її організаційними, релігійними, культурними й громадськими досягненнями.

Після доповіді були численні запити та коментарі студентів. Вони походять із різних стейтів Америки, і дістають кредити за вислухані курси. Батьки проф. Кравта є українськими жидми та мешкають серед східноєвропейських емігрантів на довільному Мангеттені. Вони часто відвідують українські ресторани. Після лекції в УККА проф. Кравт завіз свою класу до ресторану в Українському Народному Домі.

ПРИГАДКА

Пригадусмо всім ВІН Передплатникам "Свободи", що з днем 1-го червня ц. р. одержують англомовний "Український Тижневик" тільки ті передплатники щоденника, які вислали замовлення і належну передплату "Українського Тижневика". Для вигоди тих передплатників, які бажають одержувати "Український Тижневик", але ще не вислали такого замовлення і передплату, помістимо в цьому числі відповідний формуляр, що його можна вирізати і переслати виваненого разом з чеком передплати до Адміністрації "Свободи".

СВОБОДА

Ukrainian newspaper (SECD 530-420) published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, не відповідаючи на запитання. Редакція не відповідає за зміст оголошень. Редакція не відповідає за зміст оголошень. Редакція не відповідає за зміст оголошень.

Передплата: на рік — \$30.00, на півроку — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮзу 65% мис. За кожну зміну адреси — \$0.05. Чеки — "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Москва відкриває новий фронт

Вже від довгого часу налічують з різних боків і з різних країн інформації про заходи вислання Російської Православної Церкви, про їхні виступи, численні приватні зустрічі тощо. А найголовніше про об'єднання. Об'єднання вислання московського патріарха не жалують. І на місці готові давати докази, що вони будуть щедри. Вони навіть ідуть так далеко, що зобов'язуються в імені своїх зверхників і цілої ієрархії Російської Православної Церкви та тих сил, що за нею стоять, перебрати на себе всі видатки, зв'язані з утриманням церков і парафій, з усією діяльністю церков у суспільному житті. В ЗСА і Канаді Церква відділена від держави. Тагар утримання її лежить на її парафіялах, на вірних, на збірках і датках, які не раз видаються таким дошкульними.

Але власне ті пожертви й збірки є однією з підстав незалежності Церков та їхньої сили. Вони бо оперті на народ, на віруючих і ніякий державний чинник, ніяка політична партія не може аргументувати собі права накладаючи на Церкву та її парафії, зв'язані з утриманням церков і парафій, з усією діяльністю церков у суспільному житті. В ЗСА і Канаді Церква відділена від держави. Тагар утримання її лежить на її парафіялах, на вірних, на збірках і датках, які не раз видаються таким дошкульними.

Після вибору предсідника іранського парламенту могло здаватися, що та нещасна країна поволі стане нормалізуватися, що внутрішні суперечності вгладжуються, а життя нормалізується. Хоч вибір предсідника парламенту забрав аж сім тижнів дебатів, і то в часі коли маса найважливіших справ чекає своєї погоди, то все таки можна було вважати його початком нового, кращого періоду. Однак дуже швидко після того вибору заіснували інші події, які кидають важку тінь на дальший розвиток подій в Ірані.

На предсідника парламенту обрано 146 голосами з усіх 196-десяти депутатів усунуто, іншим відібрано мандатів, тому що вони замілювали релігійно активні, а деякого арештовано — аятолла Гашеми Рафсанджани, який є членом найважливішого керівного кола біля Хомейні. На аятолла Рафсанджани виконано замах у травні 1979 року, але він вижившов з того замаху швидко, а після викупу заставдані йому замаховцями рани. Є він один з провідників крайнього ісламського крила і це було причиною його вибору на предсідника парламенту.

В своїй імперіалістичній горації керівники СРСР дійшли до висновку, що і на релігійному полі вони можуть сподіватися успіхів. І тому вони на це поле поширили свій наступ. Ідея "Третього Риму", зроджена в зачарованій голові якогось монаха в найбільше темній домі царату, не виявилася з голови ані патріарха Пимена, ані генерального секретаря комуністичної партії Леоніда Брежнєва. Те, що не вдалося здійснити за царів, те пробують здійснити за червоних лідерів. Те, чого не можна було досягнути при допомозі візії "білого царя" і його безмежних багатств, те вони думають досягнути при допомозі Політбюро і візії світової комуні та при допомозі багатства, щедро роздаровуваних сучасними емісарами.

Наступ Москви на тому відтинку є дуже небезпечний. Він може причетити і нам, і всьому світові, а найбільше православній вірі, величезних шкод, але перемоги він не може. Тільки, що це не приходить само собою, як і ніщо не приходить само собою. Новому російському натиску треба протиставити, його треба відбити, а емісарам треба давати належну відправу.

Ганна Чернін

НАВКОЛО НАШОГО ОЗЕРА

(5)

— Зате тепер гарно збрані, — заважала я. Дідусь був елегантно вистроєний, у кавових костюмах і краватках.

— Так, нарешті я маю змогу носити те, про що замовлюю тільки мріяла... Минулого не вернеш, але це є доріж у порохівничі! — він лукаво моргнув лівим оком. І продовжував: — В цій ресторані годують добре, але ніхто так не варить, як моя покійна Ненсі.

— А що вона так особливе варила? — зацікавилася я. Мені доручили намі бібліотечні ласуни дістати приписи на місцеві делікатеси.

— Багато чого... Цабубу з начинкою...

— Цабубу?!

— Еге, начинену перцем і часником. Звичайно, таке вона варила в суботу, якщо ми нікуди не йшли в гості. Але це була — це дуже шляхетна рослина, недаром же її відкрив Олександр Македонський. І недаром ж вона належить до тієї самої ботанічної родини, що й ваша пахуча ділля.

— А що це варила або пекла ваша шановна дружина, крім цибуби?

— Я дуже любив її овочовий пай.

— Овочовий? А пам'ятаєте припис?

— Які пам'ятаю. От тільки не можу певно сказати, скільки треба взяти овочів: одну склянку — чи дві?

— Гм... Це досить значна різниця. Але пригадується, а я запам'ятав. І записала. Це не пекла, але спробуйте, як чоловіча вдома не буде. Цей припис нагадає мені наш український рецепт на юшку з сирки. Наступна записка — в Меноміні. Ця лизиколма

Мене, каже проф. Та-кер, прямо заскочила несподіванкою думка Солженицина, що до часу появи його праці західні науковці начебто занедбали або промовчали проблему каторжних таборів Советського Союзу, а це є прямо невірне. Тому, каже проф. Та-кер, подаю назви найбільш об'єктивних досліджень та дуже інформативних двох томів, відомих кожному серйозному науковцю, що вивчає СРСР, і він подає Девіда Й. Даліна і Бориса І. Ніколаєвського "Примусова праця в советській Росії" (Нью-Йорк, Ейл Юніверсіті Пресс, 1947), та С. Свенячєва "Примусова праця та економічний розвиток: Вгляд у практику советської індустріалізації" (Лондон, Оксфорд Юніверсіті Пресс, 1965).

Проф. Та-кер ще подає декілька праць інших авторів і каже, що подані праці є лише помітним прикладом багатьох інших праць, які він міг би подати. Він каже: "Створення іншої проблеми. Такою великою масою згадань, а радше, свідчень, які містяться в собі, Архієпископ Гулаг, автор робить навіть погану прислугу історичному розумінню, бо він скомпресував фактичний матеріал у свою упрощену прямолинійну схему про советський розвиток. У схему, яка трактує все зло сталінської ери як логічний і неминучий роз-

виток того, що було в зародку лєнінського комунізму від початку... З такої точки бачення, там не було виразної ери Сталіна і само слово "сталінізм" було табу. В частині його есею у "Форейн Аффейр", що розглядає мою статтю, Солженицин зовсім виразно приходить до такого висновку: "Сталінізм ніколи не існував як в теорії, так і в практиці. Такої ери і явища ніколи не було. Це концепція була винайдена після 1956 року інтелектуалами європейської лівіці з метою зберегти "ідеали" комунізму". А далі він каже, що в Советському Союзі не без причин казали "Сталін є Леніном сьогодні..."

Проф. Та-кер вважає, що сталінізм існував, але на його думку сталінізм створили не європейські ліві інтелектуали після 1956 року, а створили його більшовицько-опозиційні Сталінові в пізніх 1920-х і ранніх 1930-х роках. Сам проф. Та-кер воліє називати ту еру "російський національний більшовізм".

Між стилем і тоном названої статті Солженицина і відповіді на неї проф. Та-кера є велика різниця. Та-

Корнель Круський

ЗРОЗУМІЛА РЕАКЦІЯ

кер спокійний, одвертий, але не зловбий чи зарозумілий. Іншими словами, з обидвох сторін немов промовляє те, де їхні речення виростають і виховувалися. Задією закінчення коментаря проф. Та-кера:

"Це не є, як декому могло б здаватися, спір за саму історію. Воно впливає на спосіб нашого розуміння напрямків і подій сьогодишньої советської Росії. Якщо течія Сталіна в советському комуністичному русі була тим, що змішало більшовізм з російським націоналізмом, тоді ми не будемо такими, як пан Солженицин сліпими на можливість того, що найбільш зловісні форми екстремізму російського націоналізму можуть прийняти і вирости в деяких советських колах нашої ери. То буде тільки передбаченою частинною сталіністичною спадщиною російського націоналізму з найтоншою оболонкою більшовицької лівіці зверху. Тільки тому ми дивимось на інвазію і брутальну окупацію Афганістану, як на акт російського імперіалізму, що, як виглядає, знову придержується спадщини Сталіна,

який як лідер пов'язав більшовізм з імперіалістичними традиціями Росії і цим сформував систему та закордонну політику, яка втілює найгірші риси обидвох. Тільки на одному пункті пан Солженицин і я зовсім погоджуємось: Нерозуміння Росії є небезпечним. На жаль, його власна думка, як це заманіфестовано у його статті журналу "Форейн Аффейр", не є вільною від того нерозуміння".

Думаю, що буде доречно при цій нагоді хоч коротко згадати іншу статтю про Солженицина п.н. "Темна сторона Солженицина", яка була надрукована в "Гарперс" журналі за травень 1980 року. Автор статті є колишній американський пресовий репортер у Москві Джордж Файфер, автор декількох новел, а серед них і новели "Пращай, Москва".

Стаття Файфера займає сім сторінок друку і в ній автор подає чимало фактів про Солженицина, досі відомих лише малому колу російських дисидентів на еміграції. Маю враження, що Файфер об'єктивно характеризує особу Солженицина. Він не виявляє позитивних намірів вихвалити як ганити Солженицина. На сторінці 50-й Файфер пише: "Хоч про цього гнівного генія будуть писати кни-

ж, як лідер пов'язав більшовізм з імперіалістичними традиціями Росії і цим сформував систему та закордонну політику, яка втілює найгірші риси обидвох. Тільки на одному пункті пан Солженицин і я зовсім погоджуємось: Нерозуміння Росії є небезпечним. На жаль, його власна думка, як це заманіфестовано у його статті журналу "Форейн Аффейр", не є вільною від того нерозуміння".

Думаю, що буде доречно при цій нагоді хоч коротко згадати іншу статтю про Солженицина п.н. "Темна сторона Солженицина", яка була надрукована в "Гарперс" журналі за травень 1980 року. Автор статті є колишній американський пресовий репортер у Москві Джордж Файфер, автор декількох новел, а серед них і новели "Пращай, Москва".

Стаття Файфера займає сім сторінок друку і в ній автор подає чимало фактів про Солженицина, досі відомих лише малому колу російських дисидентів на еміграції. Маю враження, що Файфер об'єктивно характеризує особу Солженицина. Він не виявляє позитивних намірів вихвалити як ганити Солженицина. На сторінці 50-й Файфер пише: "Хоч про цього гнівного генія будуть писати кни-

ж, як лідер пов'язав більшовізм з імперіалістичними традиціями Росії і цим сформував систему та закордонну політику, яка втілює найгірші риси обидвох. Тільки на одному пункті пан Солженицин і я зовсім погоджуємось: Нерозуміння Росії є небезпечним. На жаль, його власна думка, як це заманіфестовано у його статті журналу "Форейн Аффейр", не є вільною від того нерозуміння".

Думаю, що буде доречно при цій нагоді хоч коротко згадати іншу статтю про Солженицина п.н. "Темна сторона Солженицина", яка була надрукована в "Гарперс" журналі за травень 1980 року. Автор статті є колишній американський пресовий репортер у Москві Джордж Файфер, автор декількох новел, а серед них і новели "Пращай, Москва".

Стаття Файфера займає сім сторінок друку і в ній автор подає чимало фактів про Солженицина, досі відомих лише малому колу російських дисидентів на еміграції. Маю враження, що Файфер об'єктивно характеризує особу Солженицина. Він не виявляє позитивних намірів вихвалити як ганити Солженицина. На сторінці 50-й Файфер пише: "Хоч про цього гнівного генія будуть писати кни-

ж, як лідер пов'язав більшовізм з імперіалістичними традиціями Росії і цим сформував систему та закордонну політику, яка втілює найгірші риси обидвох. Тільки на одному пункті пан Солженицин і я зовсім погоджуємось: Нерозуміння Росії є небезпечним. На жаль, його власна думка, як це заманіфестовано у його статті журналу "Форейн Аффейр", не є вільною від того нерозуміння".

Думаю, що буде доречно при цій нагоді хоч коротко згадати іншу статтю про Солженицина п.н. "Темна сторона Солженицина", яка була надрукована в "Гарперс" журналі за травень 1980 року. Автор статті є колишній американський пресовий репортер у Москві Джордж Файфер, автор декількох новел, а серед них і новели "Пращай, Москва".

Стаття Файфера займає сім сторінок друку і в ній автор подає чимало фактів про Солженицина, досі відомих лише малому колу російських дисидентів на еміграції. Маю враження, що Файфер об'єктивно характеризує особу Солженицина. Він не виявляє позитивних намірів вихвалити як ганити Солженицина. На сторінці 50-й Файфер пише: "Хоч про цього гнівного генія будуть писати кни-

ж, як лідер пов'язав більшовізм з імперіалістичними традиціями Росії і цим сформував систему та закордонну політику, яка втілює найгірші риси обидвох. Тільки на одному пункті пан Солженицин і я зовсім погоджуємось: Нерозуміння Росії є небезпечним. На жаль, його власна думка, як це заманіфестовано у його статті журналу "Форейн Аффейр", не є вільною від того нерозуміння".

Думаю, що буде доречно при цій нагоді хоч коротко згадати іншу статтю про Солженицина п.н. "Темна сторона Солженицина", яка була надрукована в "Гарперс" журналі за травень 1980 року. Автор статті є колишній американський пресовий репортер у Москві Джордж Файфер, автор декількох новел, а серед них і новели "Пращай, Москва".

Стаття Файфера займає сім сторінок друку і в ній автор подає чимало фактів про Солженицина, досі відомих лише малому колу російських дисидентів на еміграції. Маю враження, що Файфер об'єктивно характеризує особу Солженицина. Він не виявляє позитивних намірів вихвалити як ганити Солженицина. На сторінці 50-й Файфер пише: "Хоч про цього гнівного генія будуть писати кни-

ж, як лідер пов'язав більшовізм з імперіалістичними традиціями Росії і цим сформував систему та закордонну політику, яка втілює найгірші риси обидвох. Тільки на одному пункті пан Солженицин і я зовсім погоджуємось: Нерозуміння Росії є небезпечним. На жаль, його власна думка, як це заманіфестовано у його статті журналу "Форейн Аффейр", не є вільною від того нерозуміння".

Думаю, що буде доречно при цій нагоді хоч коротко згадати іншу статтю про Солженицина п.н. "Темна сторона Солженицина", яка була надрукована в "Гарперс" журналі за травень 1980 року. Автор статті є колишній американський пресовий репортер у Москві Джордж Файфер, автор декількох новел, а серед них і новели "Пращай, Москва".

Стаття Файфера займає сім сторінок друку і в ній автор подає чимало фактів про Солженицина, досі відомих лише малому колу російських дисидентів на еміграції. Маю враження, що Файфер об'єктивно характеризує особу Солженицина. Він не виявляє позитивних намірів вихвалити як ганити Солженицина. На сторінці 50-й Файфер пише: "Хоч про цього гнівного генія будуть писати кни-

ж, як лідер пов'язав більшовізм з імперіалістичними традиціями Росії і цим сформував систему та закордонну політику, яка втілює найгірші риси обидвох. Тільки на одному пункті пан Солженицин і я зовсім погоджуємось: Нерозуміння Росії є небезпечним. На жаль, його власна думка, як це заманіфестовано у його статті журналу "Форейн Аффейр", не є вільною від того нерозуміння".

Думаю, що буде доречно при цій нагоді хоч коротко згадати іншу статтю про Солженицина п.н. "Темна сторона Солженицина", яка була надрукована в "Гарперс" журналі за травень 1980 року. Автор статті є колишній американський пресовий репортер у Москві Джордж Файфер, автор декількох новел, а серед них і новели "Пращай, Москва".

Стаття Файфера займає сім сторінок друку і в ній автор подає чимало фактів про Солженицина, досі відомих лише малому колу російських дисидентів на еміграції. Маю враження, що Файфер об'єктивно характеризує особу Солженицина. Він не виявляє позитивних намірів вихвалити як ганити Солженицина. На сторінці 50-й Файфер пише: "Хоч про цього гнівного генія будуть писати кни-

ж, як лідер пов'язав більшовізм з імперіалістичними традиціями Росії і цим сформував систему та закордонну політику, яка втілює найгірші риси обидвох. Тільки на одному пункті пан Солженицин і я зовсім погоджуємось: Нерозуміння Росії є небезпечним. На жаль, його власна думка, як це заманіфестовано у його статті журналу "Форейн Аффейр", не є вільною від того нерозуміння".

Думаю, що буде доречно при цій нагоді хоч коротко згадати іншу статтю про Солженицина п.н. "Темна сторона Солженицина", яка була надрукована в "Гарперс" журналі за травень 1980 року. Автор статті є колишній американський пресовий репортер у Москві Джордж Файфер, автор декількох новел, а серед них і новели "Пращай, Москва".

Стаття Файфера займає сім сторінок друку і в ній автор подає чимало фактів про Солженицина, досі відомих лише малому колу російських дисидентів на еміграції. Маю враження, що Файфер об'єктивно характеризує особу Солженицина. Він не виявляє позитивних намірів вихвалити як ганити Солженицина. На сторінці 50-й Файфер пише: "Хоч про цього гнівного генія будуть писати кни-

ж, як лідер пов'язав більшовізм з імперіалістичними традиціями Росії і цим сформував систему та закордонну політику, яка втілює найгірші риси обидвох. Тільки на одному пункті пан Солженицин і я зовсім погоджуємось: Нерозуміння Росії є небезпечним. На жаль, його власна думка, як це заманіфестовано у його статті журналу "Форейн Аффейр", не є вільною від того нерозуміння".

Думаю, що буде доречно при цій нагоді хоч коротко згадати іншу статтю про Солженицина п.н. "Темна сторона Солженицина", яка була надрукована в "Гарперс" журналі за травень 1980 року. Автор статті є колишній американський пресовий репортер у Москві Джордж Файфер, автор декількох новел, а серед них і новели "Пращай, Москва".

Стаття Файфера займає сім сторінок друку і в ній автор подає чимало фактів про Солженицина, досі відомих лише малому колу російських дисидентів на еміграції. Маю враження, що Файфер об'єктивно характеризує особу Солженицина. Він не виявляє позитивних намірів вихвалити як ганити Солженицина. На сторінці 50-й Файфер пише: "Хоч про цього гнівного генія будуть писати кни-

ж, як лідер пов'язав більшовізм з імперіалістичними традиціями Росії і цим сформував систему та закордонну політику, яка втілює найгірші риси обидвох. Тільки на одному пункті пан Солженицин і я зовсім погоджуємось: Нерозуміння Росії є небезпечним. На жаль, його власна думка, як це заманіфестовано у його статті журналу "Форейн Аффейр", не є вільною від того нерозуміння".

Думаю, що буде доречно при цій нагоді хоч коротко згадати іншу статтю про Солженицина п.н. "Темна сторона Солженицина", яка була надрукована в "Гарперс" журналі за травень 1980 року. Автор статті є колишній американський пресовий репортер у Москві Джордж Файфер, автор декількох новел, а серед них і новели "Пращай, Москва".

Стаття Файфера займає сім сторінок друку і в ній автор подає чимало фактів про Солженицина, досі відомих лише малому колу російських дисидентів на еміграції. Маю враження, що Файфер об'єктивно характеризує особу Солженицина. Він не виявляє позитивних намірів вихвалити як ганити Солженицина. На сторінці 50-й Файфер пише: "Хоч про цього гнівного генія будуть писати кни-

ж, як лідер пов'язав більшовізм з імперіалістичними традиціями Росії і цим сформував систему та закордонну політику, яка втілює найгірші риси обидвох. Тільки на одному пункті пан Солженицин і я зовсім погоджуємось: Нерозуміння Росії є небезпечним. На жаль, його власна думка, як це заманіфестовано у його статті журналу "Форейн Аффейр", не є вільною від того нерозуміння".

Думаю, що буде доречно при цій нагоді хоч коротко згадати іншу статтю про Солженицина п.н. "Темна сторона Солженицина", яка була надрукована в "Гарперс" журналі за травень 1980 року. Автор статті є колишній американський пресовий репортер у Москві Джордж Файфер, автор декількох новел, а серед них і новели "Пращай, Москва".

Стаття Файфера займає сім сторінок друку і в ній автор подає чимало фактів про Солженицина, досі відомих лише малому колу російських дисидентів на еміграції. Маю враження, що Файфер об'єктивно характеризує особу Солженицина. Він не виявляє позитивних намірів вихвалити як ганити Солженицина. На сторінці 50-й Файфер пише: "Хоч про цього гнівного генія будуть писати кни-

ж, як лідер пов'язав більшовізм з імперіалістичними традиціями Росії і цим сформував систему та закордонну політику, яка втілює найгірші риси обидвох. Тільки на одному пункті пан Солженицин і я зовсім погоджуємось: Нерозуміння Росії є небезпечним. На жаль, його власна думка, як це заманіфестовано у його статті журналу "Форейн Аффейр", не є вільною від того нерозуміння".

Думаю, що буде доречно при цій нагоді хоч коротко згадати іншу статтю про Солженицина п.н. "Темна сторона Солженицина", яка була надрукована в "Гарперс" журналі за травень 1980 року. Автор статті є колишній американський пресовий репортер у Москві Джордж Файфер, автор декількох новел, а серед них і новели "Пращай, Москва".

Стаття Файфера займає сім сторінок друку і в ній автор подає чимало фактів про Солженицина, досі відомих лише малому колу російських дисидентів на еміграції. Маю враження, що Файфер об'єктивно характеризує особу Солженицина. Він не виявляє позитивних намірів вихвалити як ганити Солженицина. На сторінці 50-й Файфер пише: "Хоч про цього гнівного генія будуть писати кни-

ж, як лідер пов'язав більшовізм з імперіалістичними традиціями Росії і цим сформував систему та закордонну політику, яка втілює найгірші риси обидвох. Тільки на одному пункті пан Солженицин і я зовсім погоджуємось: Нерозуміння Росії є небезпечним. На жаль, його власна думка, як це заманіфестовано у його статті журналу "Форейн Аффейр", не є вільною від того нерозуміння".

Думаю, що буде доречно при цій нагоді хоч коротко згадати іншу статтю про Солженицина п.н. "Темна сторона Солженицина", яка була надрукована в "Гарперс" журналі за травень 1980 року. Автор статті є колишній американський пресовий репортер у Москві Джордж Файфер, автор декількох новел, а серед них і новели "Пращай, Москва".

Стаття Файфера займає сім сторінок друку і в ній автор подає чимало фактів про Солженицина, досі відомих лише малому колу російських дисидентів на еміграції. Маю враження, що Файфер об'єктивно характеризує особу Солженицина. Він не виявляє позитивних намірів вихвалити як ганити Солженицина. На сторінці 50-й Файфер пише: "Хоч про цього гнівного генія будуть писати кни-

ж, як лідер пов'язав більшовізм з імперіалістичними традиціями Росії і цим сформував систему та закордонну політику, яка втілює найгірші риси обидвох. Тільки на одному пункті пан Солженицин і я зовсім погоджуємось: Нерозуміння Росії є небезпечним. На жаль, його власна думка, як це заманіфестовано у його статті журналу "Форейн Аффейр", не є вільною від того нерозуміння".

Думаю, що буде доречно при цій нагоді хоч коротко згадати іншу статтю про Солженицина п.н. "Темна сторона Солженицина", яка була надрукована в "Гарперс" журналі за травень 1980 року. Автор статті є колишній американський пресовий репортер у Москві Джордж Файфер, автор декількох новел, а серед них і новели "Пращай, Москва".

Стаття Файфера займає сім сторінок друку і в ній автор подає чимало фактів про Солженицина, досі відомих лише малому колу російських дисидентів на еміграції. Маю враження, що Файфер об'єктивно характеризує особу Солженицина. Він не виявляє позитивних намірів вихвалити як ганити Солженицина. На сторінці 50-й Файфер пише: "Хоч про цього гнівного генія будуть писати кни-

ж, як лідер пов'язав більшовізм з імперіалістичними традиціями Росії і цим сформував систему та закордонну політику, яка втілює найгірші риси обидвох. Тільки на одному пункті пан Солженицин і я зовсім погоджуємось: Нерозуміння Росії є небезпечним. На жаль, його власна думка, як це заманіфестовано у його статті журналу "Форейн Аффейр", не є вільною від того нерозуміння".

Думаю, що буде доречно при цій нагоді хоч коротко згадати іншу статтю про Солженицина п.н. "Темна сторона Солженицина", яка була надрукована в "Гарперс" журналі за травень 1980 року. Автор статті є колишній американський пресовий репортер у Москві Джордж Файфер, автор декількох новел, а серед них і новели "Пращай, Москва".

Стаття Файфера займає сім сторінок друку і в ній автор подає чимало фактів про Солженицина, досі відомих лише малому колу російських дисидентів на еміграції. Маю враження, що Файфер об'єктивно характеризує особу Солженицина. Він не виявляє позитивних намірів вихвалити як ганити Солженицина. На сторінці 50-й Файфер пише: "Хоч про цього гнівного генія будуть писати кни-

ж, як лідер пов'язав більшовізм з імперіалістичними традиціями Росії і цим сформував систему та закордонну політику, яка втілює найгірші риси обидвох. Тільки на одному пункті пан Солженицин і я зовсім погоджуємось: Нерозуміння Росії є небезпечним. На жаль, його власна думка, як це заманіфестовано у його статті журналу "Форейн Аффейр", не є вільною від того нерозуміння".

Думаю, що буде доречно при цій нагоді хоч коротко згадати іншу статтю про Солженицина п.н. "Темна сторона Солженицина", яка була надрукована в "Гарперс" журналі за травень 1980 року. Автор статті є колишній американський пресовий репортер у Москві Джордж Файфер, автор декількох новел, а серед них і новели "П

Кілька думок напередодні з'їзду уродженців Бойківщини

За два місяці, а стисліше — 20-го і 21-го вересня, Союзівка повинна заповнитися бойками, як колись у такий самий час в Самборі на святі так званої Матінки Божої, ми мали можливість зустрітися з численними земляками Карпат і Підкарпаття. Правда, той великий з'їзд мав релігійний характер, бо з'їжджалися уродженці Бойківщини до своєї чудотворної Матінки Божої на відпуст, і переважала там у той час бойківська мова, бойківська мова, бойківський гумор, навіть бойківський спів у місцевій церкві.

Так як на всіх відпустових мисах, крім релігійних церемоній відбувалися й там різні ярмарки, каруселі, свисті, голосніші розмови, бо чимало було різних зустрічей з давніми кривими знайомими чи приятелями. Всі склепи були переповнені, бо кожний при нагоді хотів якусь пам'ятку з відпусту додому привезти.

Здається, що не було випадку, щоб продавці покаркали комуністичні товари, а якесь крадіжчиство з боку крадіжчиків не було. Все чудово висказ: — "Ну, чисте, бойки — то дуже гарний і гонимий народ — на них поліції ми не потребуємо". — Таку опінію давали купці жида, бо, на жаль, серед наших же й досі кружляє понижуюча думка, що це народ бідний, темний...

Тим часом, згідно з Чаплинським, слово "бойко" належить українській мові не тільки як назва племені бойків, а як прізвисько, поширене по всій Україні, в значенні багатства і влади, як також воно заступає слово "воєк", а навіть пан шляхтич, боярин.

З історії знаємо, що бойки з іншими слов'янами вже в давній часи замішували Наддніпрянщину, і тут вже в добу неолітичної культури бойки над нижнім Дунаєм, а допливом Тиси, звідки цих мешканців виперли хорвати, яких ще Володимир Великий мусів в 998 році силою примирити, бо вони ще й на Підкарпатті докарлювали бойкам. Фактично полосу, яку замішували бойки, а через це по сьогоднішня вона називається Бойківщиною, сягала далеко поза Карпати, ген аж за Дністер, і розмішувалася тут за наших часів села, людність яких нічого спільного не мала з тими праісторичними бойками, навіть унікальні ті назви, бо чомусь був загальнопоширений невірний погляд, що слово "бойко" — це щось меншвартєське.

Навіть по-гірським селам, у самих Карпатах, також тяжко було довідатися, де властиво живуть ці бойки, бо звичайно показували, що десь там, на полонинах, далеко в горах, нібито самі пастухи овець...

Згідно з розвідкою історика патрістичного з 1894 року племя "бої", натиснені даками, опинилися на Підкарпатті ще в 459. перед Христом. Бої, як такі, мали в римлян славу відважних воїнів і дуже часто римляни ними послуговувалися в різних війнах. Уже на наших теренах, "бої" звичайно жас охоронці купецьких караванів, а за наших князів — служили як прикордонники й оборонці Підкарпатської полосу. Бої-бойки були відомі й навіть славі в війні під Іздових, у нашому зна-

чenni — партизанки. Малими групами заманивали ворогів у небезпечне місце, оточували їх і в той спосіб давали собі раду навіть з великою силою.

В 1099 році чотирисотти-сячна угорська армія вирушила на підбій наших земель. Без оборони угорці перейшли Карпати, але тут їх заманили бойки в наддніпрянські багні, і прибулі князівські дружини тут легко собі дали раду з ними. Угорці, втрапивши тут білих як сто тисяч людей, мусили відступити. В 1240 році бойки в той спосіб стримали ще більшу татарську армію, але довелося дорогою ім за це заплатити жертвами.

Іпатіївський Літопис згадує, що татари такого сильного опору і такої героїської оборони на своєму шляху не стрічали.

Сам хан при зустрічі з королем Данилом похвалив лицарських бойків, жалкував однак, що мусів за це страшно помститися, бо втратив багато сил і змушений був завертати. Помста татар була жалюва. Всі села бойків-лицарів, хан наказав спалити і не залишити живої душі. Король Данило, повертаючись з утечі, застав стоси помордованих чоловіків, жінок і дітей, які лежали по колом.

Літописець додає, що король Данило тірпо оплакував страшну долю так цінних і шанованих ним найвідважніших лицарів, а в пам'ять їх наказав задержати по них їхні назви осель, піль, гір, потоків і рік. Можливо, що й назва "Бойківщина" в той час зродилася.

Король Данило і його син Лев на місце винищених бойків-лицарів осадив відтак нових прикордонників, нових лицарів, а переважно один історичний слов'янський рід Драго-Сасів, які відігнали тут також спеціальну долю. І хоча численні тут і там по сьогодні, — історія про них мало знає.

Годі поминути шкату заввагу, що подібно, як про славних бойків, так і про нащадків їхніх — лицарів Сасів, чи з-під інших стегів чи гербів, прозваних відтак дрібною шляхтою, чомусь кружляла і кружляє до наших часів неслухняна іронічна опінія.

Тут моя заввага, що ми забагато повторюємо підшепти чи сугестії наших ворогів, замість того, щоб навчитися шанувати гідних пошани і самих себе.

В короткому дописі востро не поміститься. Але історія нашої дороги і прекрасної Бойківщини заслуговує на вивчення, а бойки — на такий з'їзд, де про Бойківщину мова. Тож не жалуйте труду чи грошей, дорогі родичи і свояки, чи сусіди, приїжджайте на цю ювілейну зустріч — з'їзд бойків, а радше — уродженців Бойківщини, бо правдивого "бойка", здається, ледве чи можна в нас на зустріч зустріти.

Численна стара еміграція з Бойківщини, яка покинула рідні гори в характері зарібковим, також би скористалася з таких з'їздів, хоч вона не радо приїжджає на зустріч, де сама інтелігенція, чи "пані", як то у нас поточно вживалося на Підкарпатті.

Тут згадаю, що одна кра-янка прийшла на такий Бой-

Зрозуміла...

Зрозуміла...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ми ще через сто років, але його моралізаторське фари-сейство проти Заходу є вже яким тепер.

У другому місці на цій самій сторінці пише:

"Цей суворий проповідник християнської етики інстинктивно і з розрахунком уживав лжослов'я, застрашуванням гніву в його особистій поведінці з людьми, які з причинною або без причини не вдовольняють його. Немова якась сила змушує його обертатися проти того чи іншого його попереднього помічника зовсім так, як він обернувся проти преси Заходу, яка допомогла визволити його".

Ще в іншому місці Файфер пише: "Також яким є, що те, що уважали етичною чеснотою Солженіцина, зовсім не є, а є радше гонимом до себеповаги, живою незвичайним талантом, відвагою й демонічною енергією та силами концентрації".

Наведені слова цитати є дуже влучними і потвердженням самим Солженіцином у його "Архипелагу ГУЛАГ". Коли Солженіцин в таборі кинув на когось найменшу підозру, що той хтось є сексотом (донощиком), то він вже ніколи не промовив слова до тієї, підозрюваної на його гадку, особи. Щождо концентрації, то в бараках могло бути гамірно і діятися кругом нього не знати що, він навіть у такій ситуації зумів так сконцентруватися (або заштитися в собі), що міг робити "ментальні записи" якоїсь поеми або новел.

Небуденна впертість Солженіцина в комбінації з особливим збігом обставин та, очевидно, в сполучі з його великим талантом, допомогли йому стати тим, чим він є, та опинитися на Заході. А тепер тут, у вільному світі, його впертість доводить до конфлікту, як це бачимо з конфронтації Солженіцина з проф. Таксом, що може бути тільки початком полеміки між Солженіцином та американськими професорами-славистами.

Нетолерантність

Західний інтелектуальний світ циніти принциповість (але не впертість) оперту на фактах чи на твердженнях, встановлених наукою на основі дослідів. Упередження Солженіцина до Заходу та до демократичної системи є вже твердженням фактом, але воно (те впередження) ніколи не буде оправданним, бо наука соціології, а за нею і політика Заходу визнають всяке утвердження за зло в співжитті спільнот і народів у теперішньому перенаселено-

ківський з'їзд, щоб синови показати бойка, як такогось, і, очевидно, завелася у своїх надіях, бо про бойків тільки говоривлося...

Нова еміграція з Бойківщини також численна, і ця вже не зарібковий характеру, а політична.

Біду і нужду, а в парі з тим темнотою, виворили обставини, малоземельність, розріз населення, а особливо брак своєї держави та державної опіки.

Коліс славний лицар чи боярин, а може і князь, а тепер бідний, опущений бойко, чи навіть і шляхтич. Уже на наших очах бойки переродилися до не впізнання. Бойківщина видала з себе численні кадри заслужених одиниць та ряди новітніх бойків-героїв за нашу святу, національну справу.

Ми, уродженці Бойківщини, створили товариство іменем того ж, дорогого нам клантатки України, щоб надолужити занедбані історичні правди минулих часів, щоб прийдешні покоління не нарікали на нас, що ми прославили нашу славу!

Є це нагода зустрітися нам у гарний час, у гарному місці, з гарною і поважною програмою; з'їздові наради, бенкет, забава, Богослуження, яке пригадає нам відпустовий Празник у Самборі, бо й заповнівся на з'їзд наш родак Владика Саварин з Канади.

Наші зустрічі завжди були відліт до вірмо, що і ця ювілейна зустріч нам удасться, а ви, дорогі земляки, не заведете нас.

До милого побачення на нашому ювілейному з'їзді!

Іван Кульчицький

В Гантері відбудеться виставка

образів Т. Вирсти

Гантер, Н.І. (Л.М.) — Тут, в мотелі "Косен", в малій виставковій залі, від п'ятниці 1-го серпня до понеділка 11-го серпня, експонуватимуться твори українського мистця з Паризи Темістохла Вирсти. Офіційне відкриття відбудеться в неділю 3-го серпня, о год. 12:30 опівдні, яке переведе ред. Іван Кедрин.

Відомий в ширших колах художників і любителів мистецтва, Т. Вирста, вийшов на світову арену, своєю працею збагачує українське мистецтво. Вирста творить в абстрактному жанрі, однак він не затримується на одному етапі, але іде вперед, відкриваючи нові стилі цього мистецтва. В його творчості він

сполучає себе зі світом і природою і це він поступово сугерує в своїх картинах. Творчість Вирсти — це рідинічнаабстракція, яка чітко проявляється в його творах. Малюючи в оригінальному стилі, кожну композицію мистець виявляє солідність і широкий світогляд.

Т. Вирста має за собою багато виставок в Європі і по різних містах Америки; виставки знайшли дуже прихильний відгук у пресі. Він студіював у Румунії, а пізніше у Франції, де він зумів включитися в життя цієї передової в мистецькому світі країні, не забуваючи за своє українське походження. Це перший раз, що Вирста завітав до Гантеру.

НЕДАВНІ ЗАВРУШЕННЯ В МАЯМІ на Флориді звернули увагу суспільства на можливість їх поширення. Заврушення в Маямі відбулися на расовому тлі, а безпосередньою причиною до них був судовий присуд проти поліції, який їх звільняв (від вини й кар). Суджені вони були під замітом критичного побиття молодого негра. Щоб не допустити до такої реакції, або до інших цього роду випадків, серед суспільства відбуваються дискусії над превентивними заходами. У Філадельфії відбулася зустріч представників громадськості цілої країни і різних політичних чинників, які обговорювали проблему суспільної самооборони перед злочинством, засоби для ширших виявів меншостевої суспільної і культурної та економічної активності і боротьби з нуждою серед наубогіших верств американського суспільства. Переведені наради не прийняли якоїсь програми праці, але треба сподіватися, що вони започаткували цілу серію таких нарад.

У Сан Франціско...

(Закінчення зі стор. 1)

но, а поплі розвіяно. Литовські демонстранти прилучилися від консуляту до моторка і разом поїхали до Юніон Сквер в центрі міста, де відбувся мітинг, на якому промовляли різні представники КПН: поляк, румун, литовець, в'єтнамці та афганістанець. В'єтнамці вперше взяли участь у цих демонстраціях і виявилися чисельно й організаційно в найкращому світлі: в односторонь, з піснями та моніторами.

Опісля в Голден Гейт Парку відбувся концерт з участю міської естрадної оркестри та етнічних груп.

Українську групу з рамени місцевого Відділу УККА вже від довшого часу репрезентує Михайло Пар, як член комітету, його голова або як делегат.

У той самий день увечері місцеві телестанції звітували про демонстрацію під час вечірніх вістей і показували кадри фільму з учасниками. В одному чи двох випадках виділилися транспарант з текстом про Україну.

В понеділок, 21-го липня, місцеві газети подали знімки та ширші повідомлення. "Сан Франціско Кронікл", ведучий місцевий щоденник, який подає репортаж, який подає докладний опис перебігу виступів обох днів, провідні думки промов, опис демонстрації перед консулятом, похід по місті, що на його чолі йшов чорний похоронний катафалк із труною, в якій "лежала похована свобода".

Представники консуляту вносили протест, що перед будинком спалено прапор СССР і сам будинок обкидано різними речами.

Знову ж деякі учасники демонстрації закидають консуляту, що звідти виникло щось, що підірвало обурч на одному з авт.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

В посмертній згадці про с.п.п. інж. Юрія Свістеля, помилуний у ч. 131 "Свободи", автор допису мр Іван Р.Костюк помилково подав суму пожертв — замість квіти на Патріарший фонд як 420 доларів, а має бути 230 (двісті тридцять), за що дописувач просить вибачення.

Навколо нашого...

(Продовження зі стор. 2)

т'яти днів присвятив аж півдня цьому звіринець, то він такий гарний.

Була неділя, погода прекрасна, і зоопарк був залюднений густо. Резидентам ціна одна, а вступ не-високоніям багатьох вищий. От так гостей шалують! Ну що ж, це зоопарк, тут закони звіринні. Люди, як звичайно, скупчувалися коло великих звірів, а менших поміняють, хоч ті малі бувають прецікаві. Звірі тут розподілені за континентами. Тварини бадьорі, чисті, зграбні, можливо з тієї причини, що тут немає грат, а бав'ром с рів з водою (я дивуюсь, — а що як перескочить? Мабуть, таке трапляється. А що на світі не трапляється?!). Гордість цього зоопарку — смугаста антилопа "Бонго", що їх нібито тільки дві в звіринцях цілого світу. Біля ведмедів людей найгустіше, бо ведмеді стоять на задні лапи й показують "штуки", вирізняючи на рот і плімають. Вони досить спритно ловлять горішки та хліб. Час від часу з'являється наглядчик і каже, що годувати звірів не дозволено. Я не втерпіла й сказала:

— А хто ж навчив їх жеврати? Вони напевне годюдні. Австралію репрезентувала ціла отара кенгуру. Через те, що ні в Європі, ні в Америці їх на свободі нежа, у нас про них уявлення як про рідкісних, може й вимираючих тварин, але в Австралії не знають, що з ними робити, бо вони все навколо себе вижирють доценту.

Зоопарк Милвокі знаходиться в пралісі, що так і лишається незміним, тільки прокладені широкі й зручні асфальтові алеї. Пахощі й прохолода лісу, гарне озеро з плакучими вербами справді дають насолоду. Біля входу с-й невеличка, але чиста кафетерія де можна взяти йку й спожити її при столиках надворі.

Надвечір приїхали до Барлінгтон, відвідали нашу давню 90-літню приятельку, що в цій місті народилася, одружилася, одвила й тут збирається докінчити життя, хоч іще того не бажає. Артрит заважає їй ходити, а все ж вона живе сама (з песиком, що до всіх лається й ні на кого не гавкає). І дає собі раду. Люблю говорити про політику, особливо з чоловіками.

Заїхали в "наше" містечко Женеу, подивилися, що все там на місці, полюбувалися заходом сонця, що впаде просто в озеро, та й у дорогу, щоб виступити на останній вісі 10-ї години вечора. Бо під час подорожі ми перебували поза часом і простором.

У ШОСТІ БОЛЮЧІ РОКОВИНІ СМЕРТІ НЕЗАБУТНОГО МОГО ЧОЛОВІКА

ЗОСИМА ІВАНОВИЧА ДОНЧУКА

буде відправлена

ПАНАХИДА

у суботу, 2 серпня 1980 р., о год. 10-ї ранку

на могилі Покійного

на Українському Православному Цвинтарі

св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Ласкаво прошу Друзів, Прихильників творчості Письменника, пом'янути його в своїх молитвах.

ЛАРИСА ДОНЧУК

ПОДЯКА

Дня 28-го квітня 1980 р., з волі Всевишнього, відійшов у Вічність

св. п. отець крилошанин МИКОЛА СТАРУХ

Наша щира вдячність Блаженнішому Патріарху Йосифу за слова співчуття; Пресвященному Владиславу Кир Василію Постіноє за відслуження Святої Літургії і участь в похоронних відправках; Генеральному Вікарію о. шамбелянові д-рі І. Білановичу за керування похоронними Богослуженнями, за промови та слова розради; парохом о. Ігуменом М. Кучмаковим та о. Іваном (МН) Д. Бибіновим, М. Перетятковим, І. Сиротом та М. Дзюрмановим з церкви св. І. Хрестителя в Ньюарку за відвідини в шпиталі і у відношенні останнього елепопознання, організації похорону, духовної поміти та слова розради для родичів; о. митр. М. Харнін І.В. Головінському, о. док. А. Борсі І.В. Федікові, о. шамб. С. Сулікові, о. рад. І. Панащенко, о. крилош. В. Яремков, о. екон. П. Липині, о. м. Пирогові, Е. Пелехові, П. Дудкові, І. Наконечному за участь в похоронних обрядах в Ньюарку-Філадельфії; диригенту проф. М. Добосеві та хором при церкві св. І. Хрестителя, що своїм обрядовим співом закликали похоронні відправи; Українським Комбатантським Організаціям за участь з прапорами в Панахиді; Маріальній Дружині, а особливо паням А. Гут і Ю. Добож за приготування перекуски для отців та родичів; дорогім Родніні у Філадельфії П. Г. Г. Філіпінському та др. О. І.З. Черняком за участь в похороні; Родніні за участь в похороні та розради; Парохіальною церквою св. о. Миколая в Мінні, Н. Дж. та Членам Клубу св. о. Миколая за участь в особливій Святій Літургії та похоронах, квіти та слова співчуття.

Замість квітів, зложили на виховання будучих священників:

по 50 дол.: д-р Р. І. М. Струмінський, п-і Д. Черник з родиною; по 40 дол.: п-ство В. І. О. Качинський; по 30 дол.: п-ство М. І. Я. Борачок, п. Е. Струмінський; по 25 дол.: п-а І. Бачинська, п-ство А. І. К. Біління, д-р І. М. Галіа, д-р І. І. Д. Гур, п-ство С. І. А. Косачинський, д-р І. І. Н. Кудяк; по 20 дол.: д-р Д. І. М. Філар, д-р Е. І. Е. Івашко, п-ство Р. І. А. Кордуба, п. Д. Цілар, п. Т. Чік; 17 дол.: співробітники О. Марія з Мідавей компанією; по 10 дол.: п-і Д. Карнас, п-а М. Перія.

Щі похоронні були переслані таким чином: семінарія св. Іоасафа в Римі, Українська католицька мітropolітична семінарія в СКА, семінарія св. Василія в Бразилії, мала семінарія в Роблін, Канада.

Співпрацівники Т. Старуха з українського відділу Голосу Америки зложили пожертву:

НА СЕМІНАРІЮ СВ. ВАСИЛІЯ
20 дол.: п-ство О. І. Ю. Кравців; 10 дол.: п-а М. Гарасовська, п. М. Доліницький, п. Ю. Савчик; 5 дол.: п. М. Француженко, п. П. Федисинський, п. Я. Штендер, п. Д. Бойко, п. Р. Фереценчак, п-і Л. Рудин, п-і Х. Демидченко; 3 дол.: п. П. Одарченко. (Разом 88 дол.)

НА СЕМІНАРІЮ СВЯТОГО СОФІЯ:
15 дол.: п-а А. Кулик; 10 дол.: п. В. Шостак; 5 дол.: п. М. Француженко, п. В. Колосюк, п. О. Воронин, п. В. Кулія, п. В. Остапенко. (Разом 50 дол.)

Всім, що зложили свої пожертви на відправлення Заупокойних Святих Літургій та всім андеггаданним Жертводавцям, Дружам і Знайомим — щира подяка.

СОФІЯ — дружина
з дітьми й внуками

1980

ЛІТНІ КУРСИ Української Мови й Українознавства

ІНСТИТУТУ СВ. ВОЛОДИМИРА
27-го липня до 23-го серпня

Українська мова — від початкового курсу для тих, які нічого не знали про українську мову (натиск буде на розмовну мову і приготування до читання) до 13-ї класи. Українська література • Історія й географія України • Історія українців Канади • Релігія • Українська хорова музика • Українська інструментальна музика (наприклад — бандура) • Українські народні танці • Українське мистецтво і вправність • Вишиванка • Кераміка • Писанки • Кулінарія • Спорт.

Кошт: з одної родини: один студент — \$235.00, два студенти — \$385.00, три студенти — \$520.00, чотири студенти — \$645.00 і від кожного студента \$15.00 на прогулянки.

St. Vladimir Ukrainian Institute
Summer School

620 Spadina Ave. • Toronto, Ont., Canada M5S 2H4

Tel.: 923-3318

Поїздка до Лорду

Хто з нас не чув про славне відпустове місто Лорд? Нам, старшим, здається, що всі чули. А воно не так. От, якраз моя жінка, яка вчить в школі українознавства, каже мені, що коли вона згадала своїм учням, що вибирається до Лорду, вони не знали, що це є Лорд, де він є і чим славний. Хай цей мій скромний репортаж буде в присвяті всій цій нашій молоді, яка не знає і ніколи не чула про Лорд.

Містечко Лорд лежить у стій Піренейських гір у Франції. Там у 1958 році у печері виявилися молодісні дівчини Бернадеті Пречиста Діва Марія. Зі скелі під печерою почало бити джерело кришталевистої води з чудотворною силою. Багато невилікувано хворих знало тут чудесного uzдоровлення.

Від цього часу тисячі людей з усього світу приїжджають до Лорду не лише, щоб побачити на власні очі асціну, щоб напиться води з цілющою джерела, але щоб занести молитви до Пречистої Диви Марії та просити її про всілякі ласки. Ідуть туди здорові, немичні і хворі, шукаючи помічі і потіхи у своєму горі. Ідуть вони організованими групами, групами і ідуть індивідуально.

Серед непроглядного на товпу можна побачити людей різних рас, національностей і почути різні мови, а серед них і українську.

Україна є гідно репрезентована у Лорді. У великому комплексі двох базилік є українська каплиця з вітальнею України, з іконою Пресвятої Богородиці роботи мистця Михайла Дмитренка, іконою Христа Вседержителя, яку намалював мистець Леонід Денисенко, та іконами, які виконав мистець Омелян Мазурик з Парижу. На престолі є напис французькою мовою "Вітальне України".

При престолі часто побачите українського священника о. Василя Прийма. Він там амбасадор нашої поневоленої України у Лорді. Завдяки йому про нас знають у місті, яке річно відвідує два мільйони паломників. Він не лише прикладний священник, що відвідує своїх парохіян, порозкиданих по цілій південній Франції, але і небуденний патріот, який інформує чужинців про Україну і про нашу страдану Церкву. Він сам піднявся великого діла: збудувати у Лорді українську церкву-пам'ятник. У місті Лорді для цього недалеко від базиліки закупили нарізну площу з до-

мом, де незабаром стане українська церква.

Проект церкви виконав відомий архітект Німіц. План припад до впадою місцевим французьким властям, які його затвердили. Українська церква в Лорді буде великою atrakцією для тисяч прочан, які з усіх усюдів з'їжджаються до Лорду. Своєю відмінною українською архітектурою і розписом вона буде прекрасною рекламою для нас на чужині.

Кошти будови обраховано на один мільйон американських доларів. Половину грошей вже зібрано і незабаром розпочнеться будова.

Це діло заслуговує на фінансову підтримку всіх українців. Ще трохи зусиль і наша мрія стане дійсністю. Лорд є вічний, до нього завжди будуть приїжджати прочани, і українська церква буде для них не лиш притулком, але і гордістю. Варто створити там "залізний фонд", щоб з його відсотків утримувати церкву.

У Лорді вже є український дім з гарним городом для житку української нашої молоді під заглядом Сестер Службиці. Побіч нього є приватний готель "Одеса", власність українців, панства Кебалів. Там український турист знайде добрі харчі і рідну опіку. Адреса готелю:

HOTEL ODESSA
D. 940 POUYFERRE
65100 LOURDES
France

Лорд ми відвідали з дружиною у місяці травні ц. р. і переконалися, що мрія о. Василя Прийма стає дійсністю. Дай Боже йому багато здоров'я і сили довести побудову церкви до успішного кінця. Пожертви на будову української церкви у Лорді можна пересилати на руки о. Василя Прийма: L'Abbe Pryjma Wasyl
27, rue Adolphe-coll
boite Postale 3168 31027
Toulouse Cedex c. s. p.
613-26 A,
Toulouse, France.

в Америці:
Selfreliance Federal Credit Union
2351 W. Chicago Ave.
Chicago, Illinois 60622
c/o Rev. Wasyl Pryjma
Account No. 20863
U.S.A.

в Канаді:
St. Marts Credit Union LTD
278 Bathurst Street
Toronto, Ont. M5T 2S3
c/o Rev. Wasyl Pryjma
Canada
Д-р Е. Стецьків

Міністер культури

відкрила виставку

Василя Ниньовського

Марія Ле Межирер, міністер культури Альбертського уряду, крім її почесного опікунства, відкрила в Українському Архіві-Музеї в Едмонтоні, Канада, унікальну виставку графічних праць Василя Ниньовського.

Цю двотижневу виставку — від 27-го травня до 10-го червня, присвячену 75-й річниці Альберті, Канада, започатковано урочистим відкриттям, господарем якого був проф. Мирослав Когут. Він привітав міністра Марію Ле Межирер, мистця Василя Ниньовського та всіх гостей, що напрохот численно виповнили залу виставки. Двоє дітей — М. Цимбаліста та В. Тарнавський — вручили Гості букет квітів, а глядачі відзначили цю хвилину ентузіастичним аплодуванням, бо й справді міністер Ле Межирер вітала виставку д-ра Василя Ниньовського, надзвичайного графіка нашої провінції Альберті.

Архітект А. Базюк, згідно з планом вечора, дав англо-українську доповідь про виняткову красу й техніку українського духу і генія нашого народу щодо будівництва українських дерев'яних церков. Господар вечора у зверненні до мистця відмітив, що крім таланту, терпеливості і прецизії графіки, В. Ниньовський — відомий педагог, лінгвіст з магістерським дипломом, доктор філологічних наук, науковець. Він крім інших публікацій є автором унікальної праці, першого "Українського зворотного словника", про який відомий учений проф. д-р Ю. Шевельов у "Славянській Енциклопедії" дав дуже позитивну рецензію.

Відкриття виставки зробив сам мистець своїм двома мовним словом подяки міністрові Ле Межирер за її щире опікунство та за тепло змисту офіційного відкриття виставки. Окремим зверненням вітав мистця міністра корпоративних справ Ю. Козака, що прибув з дружиною на відкриття виставки.

З дбайливою адячністю звернувся мистець до двох осіб — до Богдана Мельничука, власника Української Книгарні в Едмонтоні, Божий він мовив мистця влаштувати виставку, і в цьому задумі підтримав його інж. М. Когут. Богдан Мельничук, до речі, близький душі мистця ще й тим, що видав його перший "Український зворотний словник", а під цю пору дав до друку змодернізований Українсько-англійський та Англо-український словники, над яким мистець, поза його університетськими обов'язками, працює вже чотири роки. Успішність виставки завдячує мистець теж іншим особам, що технічно припинилися до її успіху, в тій чи іншій ролі. Дякуючи їм усім, мистець не пересичив і милих господарів вечора та доповідача.

По відкритті виставки Марія Ле Межирер провела дві з половиною години з глядачами, між якими була більшість впливових місцевих громадян з англо-мовного світу з Едмон-

тону й околиць, з Саскачевану та Манітоби. Впливовий адвокат, професор права, Л. В. Дрювері, попередив своє прибуття розкішним букетом квітів для зрадлого мистця.

Виставка В. Ниньовського поміщувала 88 експонатів; 15 мініатюрних зображень дерев'яних церков виконав мистець вибагливою крапкувальною технікою кольорової туші. Усі ці крапкувальні і коштовні картини розпродані, а дві такі "церковні" міністер культури закупила для державного архіву-музею. П'ять портретів, у крапкувальній техніці туші, знову дивували глядача своїм психологізмом: у виразності наявних рис обличчя прихована стареча добряча усмішка, з благородністю старечих очей у суєсудісті найдетальнішим зморщинами, що віддзеркалюють добряче серце несплямленої душі української бабуні — образ "Старенька емігранта". Цей портрет ціною кількох сотень годин виснажливої праці продано за 4,800 дол. Знову ж з портрету "Тітка Маруся" дивиться жінка-підвинок; в неї спалені уста, пооране обличчя зморщинами і очі з болісним виразом дивляться кудись у далину, згадуючи важке, моголисте, гірке і часто безталанне життя на відсталій фермі. В дитячому портреті "Улянка" глядач бачить у очах дитяти свіжий, дзеркальний відблиск дитячої цікавості і розуму за дальшими об'єктами реального світу.

Окрему групу становили мініатюрні церковці, виконані графітом. Глядачеві важко було повірити, що тінювання — у усіх деталях і нюансах — виконане людською рукою та ще й на мініатюрних церковцях, завбільшки чотирьох сантиметрів.

Тридцять картин канадіяни — графіт — становили драматичний паралелізм окремих поколінь та окремих поселенців щодо національного кореня. Старі садиби, хатини чи півземляки перших українських поселенців прерій своїм, ще залишеним трагізмом, у рунах, викликали у глядачів не лише болічне співчуття і жалі, а й широке призначення тим першим, невтомним, нескореним, моголистом плугатарям та їхнім, часто страдальцям, дітям при завойовуванні незайманих прерій.

Знову ж на інших картинах канадіяни мистець показав деталі залишених напризволяще, запущених, прерійного травного оброслих фермерських хат і будинків, з яких молодше, малорозсудливе покоління погналося до задушливих вулиць міста й проміняло голубині неба, вільні простори, соковиту зелень і свіжо-запахне повітря на міську тісноту.

Нема господарів, лиш старий вітраж — картина "Вітраж" — це скрипіння, самітний на вітрі. З цієї чуттєвонасиченої групи картин міністер культури закупила один експонат — шедевр, на мою думку, до свого Міністерського бюро.

Між експонатами виставки привертала увагу глядача декілька акварель — наче живі маки, писанки, будиночки, — які зразу ж і розпродано. Хорошим задумом мистця було те, що Тарасові Шевченкові — винятково цікаво опрацьований проєкт поштової марки — відведено центральне місце на виставці і Геній нашого народу патрунував мистецькому подієвому вечору.

Іван Ільків

людською рукою та ще й на мініатюрних церковцях, завбільшки чотирьох сантиметрів.

Тридцять картин канадіяни — графіт — становили драматичний паралелізм окремих поколінь та окремих поселенців щодо національного кореня. Старі садиби, хатини чи півземляки перших українських поселенців прерій своїм, ще залишеним трагізмом, у рунах, викликали у глядачів не лише болічне співчуття і жалі, а й широке призначення тим першим, невтомним, нескореним, моголистом плугатарям та їхнім, часто страдальцям, дітям при завойовуванні незайманих прерій.

Знову ж на інших картинах канадіяни мистець показав деталі залишених напризволяще, запущених, прерійного травного оброслих фермерських хат і будинків, з яких молодше, малорозсудливе покоління погналося до задушливих вулиць міста й проміняло голубині неба, вільні простори, соковиту зелень і свіжо-запахне повітря на міську тісноту.

Нема господарів, лиш старий вітраж — картина "Вітраж" — це скрипіння, самітний на вітрі. З цієї чуттєвонасиченої групи картин міністер культури закупила один експонат — шедевр, на мою думку, до свого Міністерського бюро.

Між експонатами виставки привертала увагу глядача декілька акварель — наче живі маки, писанки, будиночки, — які зразу ж і розпродано. Хорошим задумом мистця було те, що Тарасові Шевченкові — винятково цікаво опрацьований проєкт поштової марки — відведено центральне місце на виставці і Геній нашого народу патрунував мистецькому подієвому вечору.

Іван Ільків

З ПОЛІЦІ НАПІНЬВАЮТЬ далі відомості про розвиток страйків, як протест робітників проти зростаючих ці на харчі, зокрема на аїсо та погані відносини на виробництві. В доповненні до інформації про страйкову ситуацію в Лівонії й успіхи робітників, тепер повідомляють, що поодинокі фабрики в тому місті створили були страйковий комітет, які перебрали ініціативу у свої руки, відсуючи зовсім від впливу на розвиток подій офіційні профспільні чинники та що около 80 різних підприємств пристали до страйку. Загальне положення швидко загострювалося, виникла небезпека генерального страйку у місті й тому державні органи й комуністична партія пішли на значні поступки робітникам, щоб уникнути великого конфлікту. Зате дотепер не вдалося робітникам сталеваць і інших заводів у Сталевій Волі добитися успіху. Так само невизначна ситуація у Варшаві, де саме в розгарі страйків і в дуже напружених умовах відбулося відзначення річниці повстання сучасного режиму.

ІНТЕРВ'Ю яку переводив брат Президента Біллі Картер для нафтової фірми Чартер з Гюстону, Техас, перед літніми канікулами, викликала заінтересування мешканців нафтовими компаніями. Такі компанії виникають тепер щораз частіше у зв'язку з положенням на енергетичному відтинку, й деякі з них в скорому часі стають фінансовими потугами. Щоб такою потугою стати, нафтова спілька мусить знайти дорогу до керівних чинників держави, що добуває ропу. Державні ці адебільшого невідомі як Лівія, або малі, як більшість арабських продуктів нафти без виробленої бюрократичної системи, без відповідних державних і самоврядних установ і тому від них найлегше дістати різні концесії.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ
УНСОЮЗУ!

КОЛИ ПОДРОЖУЄТЕ:
• АВТОМ власним або чужим
• АВТОБУСОМ
• ПОІЗДОМ
• ЛІТАКОМ
• чи КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

РІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на центральні св. Андрія в Баварії Бруку і св. Духа — відома кондіна фірма

К. М. КАРДОВИЧ
ВОЛОДИМИР БЕЛАНСЬКИЙ
CONSTANTINE M. KARDOVICH
WALTER BIEANSKI

CYPRESS HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.

На бажання і для відгуків клієнтів, радо згідно до Вашого дозволу з проєктами і порадами.

НОВІ ВИДАННЯ
СИНІ СВИТОВИДА — Олександр Бердник \$ 4.25
ПОТОЯ БІЛІШТА — Волод. Білий \$ 3.50
БІЛИЙ ОРЕЛ — Ірина Дібро \$ 5.50
СУТИЧКА З ТАЙФУНОМ — Святослав Караванський \$ 8.75
УКРАЇНСЬКІ ВИШІВКИ — Марія Куценко \$30.00
КНИГА УКРАЇНСЬКИХ ВИШІВОК — Оксана Мошинська \$17.50
ВІТАМІНИ — Микола Понеділок \$ 7.00
ВІД СИБІРУ ДО КАНАДИ — Микола Приходько \$10.00
ПЛАНЕТА ДІ-ПІ — Улас Самчук \$12.00
БОЮВІ ДРУЗІ — В. Макар \$15.00
Наш новий каталог книжок на 1980-1981 рр. вже появився і його висилаємо безплатно на бажання. Замовлення араз з належністю плати на адресу:
UKRAINSKA KNYHARNIA
4340 Bernice, Warren, Mich. 48091, U.S.A.

MAKAR'S JEWELRY
STORE & SHOP
823 Sanford Ave. ■ Newark, N.J. 07106
(201) 374-7787
— 2 бл. від української церкви —
• Пригадуємо, що наша фірма виготовляє на замовлення всі вироби з біжутерії з 14 і 18 кт. золота, срібла та емалі.
• Замовлення приймаємо від укр. крамниць, як також індивідуальні, включно до вашої власної моделі.
• Маємо великий вибір тризубів, різної величини та різні моделі.
• Великий вибір годинників жіночих та мужських.
• Правдиві коралі, бурштини, брошки, кульки, перстні і т. д.
• Ціни дуже помірковані, тому, що самі все виробляємо. Купуємо старі золоті вироби і монети.

ВЕЛИКА ЗНИЖКА ЦІН НА ФУТРА І КОЖУХИ
Декілька мініатюрних фасонів нижче ціни продукції. Рівночасно поручаємо чудові футра з мінки, куртки з лиси та інших шкварчатих шкур. Кожухи нашої продукції шиті з найліпших шкур еспанських, французьких, аргентинських й американських. Виконуємо всі направи і чистіна футер. На місці можна набити імітації кожухів, мінки, джінсові матеріали і т. д.
GOLTEX CO. 20 First Ave. N.Y.C., N.Y.
Tel.: (212) 533-7236
Відкрито 7 днів у тижні, від 10-8-01 веч.

М'ясо і ковбасні вироби за найкращим виробом для смакування. Вироби у власній фабриці ковбас.
ТІЛЬКИ ОДНА ЯКІСТЬ — НАЙЛІПША яку найліпше люблять господарі і цілі родини. Зайдіть до найближчої крамниці KARL EHMER.
KARL EHMER PORK STORES
Головна крамниця: 63-35 Fresh Pond Road, Bridgewood - Brooklyn, N.Y.
Філії крамниць в Нью-Йорку і по всій країні.

BAKA COMPANY
APARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel.: GR 2-3886, New York, 10003
НІЧНА МЕЛОДІЯ — нова п'явка (третя част.), 8.75 дол. з поштовою пересилкою.

ТІЛЬКИ за \$3.00
одержите РІЧНИК „МИ І СВІТ”
1979 або один з минулих.
Адреса:
ART GALLERY
R.R. #2, Niagara Falls
Ont., Canada L2E 6S5

FOR SALE or FOR RENT
FURNISHED STUDIO-APARTMENT
Directly on the ocean in Pompano, Florida for rent or sale. Heated pool and sauna.
Contact — Mrs. A. Gliwa
8301 — N.W. 57 Place
Ft. Lauderdale, Fla 33321
Tel.: (305) 721-6678 — Home
SUMMER SPECIAL RATES

HELP WANTED
COMPANION FOR ELDERLY LADY
Atlantic City Area. Live in or out. Light housekeeping. General assistance. References required. Salary negotiable. Call (609) 822-5946

ШУКАЮ ЖІНКУ
від 25-го серпня — пильнувати дитину і прибирати у хаті. Кімнати і багато вихідних днів. Чистого \$90.00. Виходи дзвонити перед 8-го серпня або після 23-го серпня.
(212) 672-6507

ПОТРЕБНО ЖІНКУ
до помічі в хатній роботі. Мешкання на місці в Честері, Н. Дж. Добра заплава.
Tel.: (201) 879-5458

OFUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами: в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7TH STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegion 4-2568

ПОЛОГОДЖУЄМО традиційні українські похорони для Ваших рідних. Обслуговуємо всі громади вже понад 50 років. Обслуга 24 години денно.
JOHN J. SENKO
(212) 388-4416 or (516) 481-7460
SENKO FUNERAL HOME
213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.
HEMPSTEAD FUNERAL HOME
89 Peninsula Blvd.
Hempstead, L.I., N.Y. 11550

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3335 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475
191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3630
Директор ЮСІФ СЕНКОВСЬКИЙ
Займається влаштуванням похоронів в каліфорнії, Техасі, в кожній районі міста. Похорони по мінімальним цінам.

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ШИРА І ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Баварії Бруку і перенесення тілних Останків з різних країн світу.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J. - NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555
New Branch
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

Увага! Вже появилася друком книжка Увага!
Уласа Самчука
СЛІДАМИ ПІОНЕРІВ
ЕПОС УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКИ
IN THE FOOTSTEPS OF THE PIONEERS
SAGA OF UKRAINIAN AMERICA
Книжка у твердій зелено-темній полотної обгортці, з мистецьким написом в оформленні
БОГДАНА ТИТЛИ
у видавництві УНСОЮЗУ „Свобода”
268 сторінок. Ціна \$15.00 з пересилкою.
Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі”, пересилаючи рівночасно чек збо грошовий переказ.
Мешканців стейту Нью Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.
"SVOBODA" BOOKSTORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕДПЛАТА НА
"THE UKRAINIAN WEEKLY"
Просимо вжити, виповнити і разом з належною передплатою переслати до Адміністрації „Свободи”.
"SVOBODA"
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302
Дата
Передплата:
річно для членів УНС — \$5.00; для нечленів — \$8.00
Прошу зарахувати мене до передплатників THE UKRAINIAN WEEKLY
Ім'я і прізвище
Address: No. Street City State Zip Code
Я є членом УНС, Відділ Я не є членом УНС
Залучую (чеком ☐ грошовим переказом ☐ мою річну передплату ☐
Передплата \$..... Пресовий Фонд \$.....

На дарунок для дітей!

НЕ ВИТРАЧАЙТЕ ГРОШЕЙ НА НЕКОРІСЛИВІ ЗАКУПИ ДЛЯ ДІТЕЙ!
НЕ РОБІТЬ КРИВДИ ДІТЯМ — ВНИКАЙ!
ПЕРЕДПЛАТІТЬ
з кольоровими ілюстраціями виходить кожного місяця у Видавництві „Свобода” закладами Українського Народного Союзу. Редагує Колетія. Річна передплата у ЗСА — 8.00 дол., у інших країнах — рівноцінність цієї суми. Для членів УНС — 5.00 дол. Ціна окремого числа 75 центів. Ціна повільного числа — 1.00 долар.
"THE RAINBOW" — "VESELKA"
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302